

Mem. of Authorities

Referred to in this Case.

Novationem nocentia corrigentes volumina, et veteres juris ambiguitates rescantes, sancimus si quis vel aliam personam adhibuerit vel mutaverit, vel pignus acciperit, vel quantitatem augendam vel minuemendam esse crediderit vel conditionem, seu tempus addiderit vel detraxerit vel cautionem minorem acciperit vel aliquid fecerit, ex quo veteris juris conditores introductebant novationes; nihil penitus prioris cautelae innovari, sed anteriora stare et posteriora incrementum illis accedere; nisi ipsi specialiter remiserint quidem priorem obligationem et hoc expresserint quod secundum magis pro anterioribus elegerint: Ea generaliter definitum, voluit se solum esse, non lege novandum: et si non verbis exprimitur ut sine novatione causa proceat, hoc enim naturalibus inesse rebus volumus, non verbis extrinsecus supervenire.—Cod. 8. 42. 8.

Novatio ita d. num fit si hoc agatur, ut novetur obligatio. Ceterum si non hoc agatur, duae erunt obligationes—D. 45. 2. 2.

Cum maxima esset inter veteres controversia, et non esset certum quando novandi animo in secundam obligationem itum esset; illius tollendae gratia Justinianus constituit in l. ult. Cod. de novation. tunc solum prioris obligationis novationem fieri, cum in secunda obligatione nominatum dictum esset, illam interpositam esse novandi causa—*Acosta* ad Just. lib. 3. cap. 29.

Novatio non fit sine stipulatione, nisi expresse agatur—*Menochius* lib. 3. praesump. 131. num. 55.

Hodie autem nunquam inducta censetur novatio, nisi expressim à contrahentibus hoc agatur, aliter anterior firma manet et posterior loco incrementi accedit—*Accursius* ad Just. Quib: modi: tolli: oblig:

Sola quoque conventio de re aliâ pro eâ, quae ab initio debebatur, in solutum damni nullam novationem contingere dicendum est.—*Foet* ad Pandectas lib. XLVI Tit. 2. § 5.

Nec tam n. negari potest, quin etiam citra expressionem verbi novandi admitti ea debeat, cum ex dispositionibus qui velorum conceptione apparere potest id in voluntate fuisse contrahentium ut foveat, non obstante l. ult. C. de novat. nam plerumque tum aperte ejus rei conjecturae sunt, ut negari non possit, quod toties recte conijcimus, cum agitur ut prior actio per posteriorem aboletur et intercidat, nec utraque simul potest consistere.—*Argenteus* ad consuet. Britan. Art. 273. No. 17.

Atque hic admirandi sunt effectus novationem, quos sciri expedit, ut creditores, aut contrahentes admonerentur de suo jure cavendo, cum novant priores obligationes, quas novationes non praesumunt mutari non est, cum tam noxae sint.—*Ibid.* No. 19.

Ad formam etiam novationis maxime oportet ut animo novandi interponatur. Alioquin non fit novatio, sed posterior obligatio priori accedit.—*Poth.* ad Pand. Just. lib. 46. Tit. 2. Art. 3. § III.

Novatio fit si quod sub conditioni debetur, puce promittitur, aut e contra, vel nihil ex prioris obligatione mutatur, sed discrete declaratur novandi animus; quia nisi hoc fiat prior obligatio manet et posterior quoque rata est.—*Mayno et Ribes* Inst. Jur. Rom. et Hispan. Lib. III. Tit. 50. § 13.

Il faut que la novation soit expresse; toute autre novation tacite ou legale n'a pas la même force: la subtilité les avarié produit, la prévention les a quelque fois soutenu; la raison les a enfin rejeté. — *Bouillon* II. p. 453—Sec. 4. § 42.

Nos ambiguitates veteris juris rescantes, sancimus voluntate solum non lege esse novandum: règle judiciaire qui est suivie au Châtelet.—*Ibid.* in Notis.

Il n'y a jamais de novation par le simple effet d'une seconde obligation, s'il ne parait que le créancier et le débiteur ont en l'intention d'éteindre la première. Car autrement les deux subsisteroient.—*Domat*, liv. 4. Tit. 3. Sec. 1. § 2. p. 286.